

for hans Parti var Enighed om Lovforslagets Formaal og Nødvendighed, hvorimod afvigende Opfattelser gjorde sig gældende med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget. *Malchau* (K. F.) gav sin Tilslutning til Lovforslaget i den Form, det havde faaet i Folketinget. Han mente dog, det kunde diskuteres, om Erstatningerne efter § 2 var store nok. *Lannung* (R. V.) hilste Lovforslagets Fremkomst med Tilfredshed, men havde meget foretrukket en Ordning mere paa Linie med de efter Retsplejeloven gældende Regler for uberettiget Anholdelse eller Varetægtsfængsel og med Behandling for de almindelige Domstole. Erstatningsbeløbet fandt han mere end ringe for en ærekær Mand, der uden Grund var blevet interneret. I øvrigt benyttede Taleren Lejligheden til bl. a. at henstille, at der kun blev rejst Tiltale efter Forræderiloven, hvor det drejede sig om grovere Forseelser.

Uden for Ordførernes Kreds fremsatte *Rytter* (V.) en Række kritiske Bemærkninger vedrørende flere af Lovforslagets Bestemmelser, ligesom han indgaaende kom ind paa forskellige hermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal og navnlig tog Afstand fra den Maade, hvorpaa Interneringerne og Strafforfølgningen i Henhold til de ekstraordinære Straffelove var blevet gennemført. De samme Problemer berørtes af *Elmquist* (V.), der heller ikke kunde give Tilslutning til Lovforslaget i den foreliggende Form, idet han bl. a. — paa Linie med hvad *Rytter* havde gjort gældende — rejste Indvending mod det foreslaaede Erstatningsnævns Karakter af Særdomstol.

Den rejste Kritik blev fra Regeringens Side imødegaaet dels af *Justitsministeren*, dels af *Minister Frode Jakobsen*, der bl. a. gjorde Rede for de Retningslinier, man havde fulgt ved Interneringerne.

Lovforslaget underkastedes i Landstinget en kortvarig Udvalgsbehandling, under hvilken man enedes om at stille Forslag om de ovenfor omtalte Ændringer, der alle var tiltraadt af Justitsministeren. I Udvalgets Betænkning udtales det, at man under et Samraad med Justitsministeren bl. a. diskuterede forskellige af de Spørgsmaal, som var omtalt i Mindretallets Betænkning; men Drøftelserne herom førte ikke til noget Resultat. »Med Hensyn til selve Forslaget tiltraadte Udvalgets Flertal dettes Grundlag, men ønskede enkelte Ændringer.

Fra flere Sider inden for Udvalget var man betænkelig ved det vage Udtryk »tyskorienteret« i § 1, Stk. 2, ligesom man i § 2 havde ønsket Ordlyden ændret saaledes, at der var større Sikkerhed for Forhøjelse af Erstatningen, hvor Krænkelsen ikke bestod alene i Interneringens *Iværksættelse*.

Der kunde imidlertid ikke inden for Udvalget opnaas Enighed om Ændringer paa disse Punkter, ligesom Justitsministeren ikke kunde tiltræde saadanne.«